ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΝ Ο ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑΒΑΖΕ ΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΚΑΙ ΑΚΟΥΓΕ ΤΟΝ ΧΑΟΥΑΡΝΤ...

Ο Τόνι Αμποτ έχασε την μάχη επειδή προστάτεψε τη Κρέντλιν και τον Χόκεϊ

Οι καθημερινές συγκλονιστικές αποκαλύψεις στη Sydney Morning Herald για το παρασκήνιο πριν την αντικατάσταση τού Τόνι Αμποτ από τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ δικαιώνουν τις θέσεις που υποστηρίζαμε σ' αυτή τη σελίδα. Οταν έγραφα πως ο Τόνι Αμποτ θα χάσει την αρχηγία αν δεν απολύσει τη διευθύντρια τού γραφείου του, Πέτα Κρέντλιν, επειδή ενοχλούσε τους Λίμπεραλ βουλευτές με την αυταρχική συμπεριφορά της και τον Θησαυροφύλακα, Τζο Χόκεϊ, επειδή ενοχλούσε όλους τους Αυστραλούς με την οικονομική πολιτική του, οι Λίμπεραλ αναγνώστες μας μού έστελναν μηνύματα να σταματήσω την άδικη πολεμική μου εναντίον τού τότε πρωθυπουργού.

Ο Τόνι Αμποτ δεν διαβάζει Ελληνικά, αλλά οι συμπάροικοι φίλοι και φίλες του θα έπρεπε να τον βοηθήσουν να πάρει τις σκληρές αποφάσεις αντί να κατηγορούν εμένα που έγραφα την πικρή αλήθεια. Ο Αριστοφάνης έχει πει πως «φίλος επιζήμιος, εχθρός αποκαλείται» και οι φίλοι τού κ. Αμποτ τον ζημίωσαν, όχι εγώ. Εκείνο που δεν ήξεραν αυτοί οι υποστηρικτές τού κ. Αμποτ είναι πως ενώ εγώ τον συμβούλευα δημοσίως, τα ίδια τού ψιθύριζε στ' αυτί ο πολιτικός πατέρας του, Τζον Χάουαρντ, από το υποβολείο.

Ο κ. Χάουαρντ συμβούλεψε τον Τόνι Αμποτ ν' απολύσει την Κρέντλιν και ν' αντικαταστήσει τον Χόκεϊ με τον Τέρνμπουλ στο Θησαυροφυλάκιο, αλλά ο κ. Αμποτ απέρριψε τις συμβουλές με τη δικαιολογία ότι ο Τέρνμπουλ ενδιαφέρεται να γίνει πρωθυπουργός και όχι Θησαυροφύλακας. Σωστή η εκτίμηση αυτή, όμως, ο κ. Αμποτ δεν έπρεπε ν' αποκλείσει το ενδεχόμενο πως ο κ.Τέρνμπουλ θα δεχόταν να γίνει Θησαυροφύλακας, οπότε θα συνέβαιναν δύο πράγματα: α) Η αντικατάσταση τού Χόκεϊ από τον Τέρνμπουλ θ' ανέβαζε κάθετα τη δημοτικότητα τής κυβέρνησης στις δημοσκοπήσεις και β) εφόσον ο κ. Αμποτ δεν θα ήταν πια καμμένο χαρτί και με μεγάλες πιθανότητες να κερδίσει τις επόμενες εθνικές εκλογές, θα ήταν πολύ δύσκολο για τον κ. Τέρνμπουλ να διεκδικήσει την πρωθυπουργία.

Αυτά που λέγαμε εμείς και ο κ. Χάουαρντ πίστευε η υπαρχηγός τού κ. Αμποτ, υπουργός Εξωτερικών, Τζούλι Μπίσοπ, που τον είχε προειδοποιήσει για τον κίνδυνο να χάσει την ηγεσία, αλλά την αγνόησε κι' αυτή με μεγάλο πολιτικό κόστος. Δεν αμφιβάλω ούτε προς στιγμήν ότι ο κ. Τέρνμπουλ διεκδίκησε το ύπατο αξίωμα τής χώρας μας με τις ευλογίες τού Τζον Χάουαρντ, ο οποίος έβαλε το συμφέρον τού Λίμπεραλ Πάρτι πάνω από τη συμπάθειά του για τον κ. Αμποτ. Καραμπινάτη ένδειξη είναι η αποφασιστική συμμαχία τού Αθα Συνοδινού και τής Τζούλι Μπίσοπ με τον Τέρνμπουλ, που δεν θα ήταν δυνατή χωρίς τη συγκατάθεση τού κ. Χάουαρντ.

Ο,τι γράφει η Ιστορία δεν ξεγράφεται και το πάθημα τού Τόνι Αμποτ, που έγινε πρωθυπουργός με συντριπτική εκλογική νίκη και κάτω από τους καλύτερους οιωνούς, αλλά κατέληξε σε μια πολιτική τραγωδία, θα πρέπει να είναι παράδειγμα προς αποφυγήν για κάθε επίδοξο πολιτικό ηγέτη στο μέλλον. Ο Τόνι Αμποτ, ούτε «βλάκας» είναι όπως ισχυρίζονται κάποιοι, ούτε «κακός» πολιτικός και προπαντός είναι ένας ευφυέστατος, μορφωμένος και έντιμος άνθρωπος που όμως τον πρόδωσαν ο άκαμπτος συντηρητισμός και η αλληλεγγύη του στην Κρέντλιν και τον Χόκεϊ.

Αυτός ο συντηρητισμός του τον αποξένωσε από το εκλογικό σώμα με κάποιες άστοχες αποφάσεις του, όπως η παρασημοφόρηση τού πρίγκηπα Φίλιππα, λές και χρειαζόταν ακόμη ένα παράσημο στις δεκάδες που στολίζουν τη στολή του, στην επαναφορά των παρωχημένων τίτλων ευγενείας, στην καθυστέρηση ν' απολύσει την πρόεδρο τής Βουλής Μπρόνγουιν Μπίσοπ, στη διστακτικότητά του για τους γάμους ομοφυλοφίλων, αλλά κυρίως επειδή ανέχθηκε τον προκλητικά αλαζονα Τζο Χόκει και τον καταστροφικό Προϋπολογισμό τού 2014, που βούλιαξε την κυβέρνηση Αμποτ στις δημοσκοπήσεις και σήμανε το τέλος της.

Αντίο Βαγγέλη

Σήμερα το πρωί κηδεύεται στον Αγιο Νικόλαο τού Μάρικβιλ ο Βαγγέλης Ανέστης, ένας δικός μας άνθρωπος που μάς υπηρέτησε ευσυνείδητα και πολλά χρόνια με τη συμμετοχή του στα κοινά. Τον γνώρισα σαν πρόεδρο τού Πανκωακού Συλλόγου και εκτίμησα την ευγένειά του γιατί πάντα είχε έναν καλό λόγο να πει και ποτέ δεν άκουσα να βγει κακή κουβέντα από το στόμα του για κανέναν. Υποδεχόταν όλους με χαρά και το πρόσωπό του έλαμπε από καλωσύνη που, όμως, έκρυβε μια ατσάλινη θέληση να υπηρετήσει τον ελληνισμό και την Ελλάδα.

Κάποτε πήρα συνέντευξη από τον τότε (και σήμερα) δήμαρχο Ροκντέιλ, Μπιλ Σαραβινόφσκι και όταν τον προσφώνησα «κύριε Δήμαρχε», μού απάντησε «δήμαρχος δεν είμαι εγώ, είναι ο Βαγγέλης!», τονίζοντας με τη φιλοφρόνηση αυτή την εργατικότητα τού Βαγγέλη σαν δημοτικός σύμβουλος και την επιρροή του στο Δήμο. Αλλωστε, δεν είναι μυστικό πως όταν εξελέγη δημοτικός σύμβουλος ο Βαγγέλης, άλλαξαν πολλά πράγματα που αφορούσαν στην αναβάθμιση τής ελληνικής παρουσίας και την προώθηση των εθνικών επετείων μας στην περιοχή αυτή. Οταν παραιτήθηκε από την πολιτική έγινε αισθητή η απουσία του στο Δήμο Ροκντέιλ, επειδή δεν ήταν εύκολο ν' αντικατασταθεί ένας Βαγγέλης Ανέστης.

Σήμερα το πρωί ό Βαγγέλης θ' ακούσει το τελευταίο αντίο από τους συγγενείς και φίλους και θα δεχτεί τον τελευταίο ασπασμό από αυτούς που θα τον συνοδεύσουν στην τελευταία του κατοικία, όμως η παροικία έχασε ακόμη ένα στέλεχος από την παλαιά φρουρά της και δεν είναι εύκολο να τους αντικαταστήσουμε. Ηγέτες έχουμε πολλούς δόξα τω Θεώ, αλλά πόσοι είναι αυτοί που σηκώνουν τα μανίκια για να τραβήξουν κουπί, για να βάλουν πλάτη και να παράγουν έργο; Μετρημένοι είναι, τους ξέρουμε έναν έναν και ευχόμαστε να είναι καλά γιατί χωρίς αυτούς χανόμαστε, αφού δεν φροντίζουμε να δημιουργήσουμε αντικαταστάτες.

Στην απαρηγόρητη σύζυγό του κα Ειρήνη, που στάθηκε δίπλα του ακλόνητη μια ολόκληρη ζωή μέχρι την τελευταία του πνοή, εύχομαι να βρει την παρηγοριά και το κουράγιο να συνεχίσει το δικό της έργο και στον Βαγγέλη να είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει.

Τα προβλήματα τού Τσίπρα

Ενας ανηλεής πόλεμος έχει ξεσπάσει εναντίον τής κυβέρνησης Τσίπρα από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που φοβούνται τη δαγκάνα τού νόμου όταν αποκαλυφτούν οι ανομίες τους. Στον πόλεμο αυτό σύμμαχοι είναι όλα τα κόμματα από την άκρα αριστερά μέχρι την άκρα δεξιά και ασφαλώς η κυβέρνηση θ' αντιμετωπίσει μεγάλα προβλήματα μέχρι το τέλος τού χρόνου που θ' απειλήσουν και την κυβερνητική πλειοψηφία.

Η εκτίμηση της κυβέρνησης είναι πως «αιτία για αυτό είναι η βαθιά πολιτική κρίση στην οποία βρίσκονται σήμερα η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, καθώς και η απροθυμία τους να αναλάβουν την ευθύνη για τα διαχρονικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, τις 11 αλλεπάλληλες μειώσεις συντάξεων κατά την περίοδο των Μνημονίων και βεβαίως την αρπαγή των αποθεματικών με το PSI». Ειδικά δε για το ΠΑΣΟΚ αναφέρουν πως «έχει φτάσει σε σημείο να κινείται σε εκ διαμέτρου αντίθετη κατεύθυνση με τους Σοσιαλιστές της Ευρώπης, οι οποίοι αναζητούν προοπτικές συνεργασίας με την Αριστερά, ενάντια στην πολιτική της λιτότητας, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την Πορτογαλία».

Δική μου άποψη είναι πως αν ο Τσίπρας αντέξει μέχρι την Πρωτοχρονιά, θα έχει εξασφαλισμένη την τετραετία με μεγάλες πιθανότητες να δούμε ανακατατάξεις στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, που έχουν χάσει τον μπούσουλα και βολοδέρνουν χωρίς πολιτικές, χωρίς σχέδια και χωρίς οράματα.

Καλόο!

Κάπου στην Εθνική οδό Αθηνών - Λαμίας και αρκετά έξω από τα Καμένα Βούρλα, ένας τύπος κάνει ότο-στοπ στις 3 το πρωί, με πολύ κρύο χειμωνιάτικο καιρό. Η προσπάθειά του μέχρις στιγμής δεν έχει επιφέρει καρπούς και ο τύπος απελπισμένος συνειδητοποιούσε όλο και περισσότερο ότι αν δεν έβρισκε αυτοκίνητο σύντομα, θα άφηνε την τελευταία του πνοή στην άσφαλτο.

Σε κάποια στιγμή βλέπει από μακριά ένα αυτοκίνητο να πλησιάζει και παίρνει την απόφαση να μπει στη μέση του δρόμου και να αρχίσει να κουνάει χέρια και πόδια. Ούτως ή άλλως θα πέθαινε από το κρύο, τουλάχιστον έτσι είχε μια ελπίδα. Το αυτοκίνητο πλησιάζει και σταματάει ακριβώς μπροστά του. Ο τύπος τρέχει γρήγορα, ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στη θέση του συνοδηγού. Η ατμόσφαιρα μέσα στο αμάξι είναι παραδεισένια...

- Αχ, ζεστούλα, σάς ευχαριστώ πάρα πολύ κύριε, δεν θα ήξερα τι να κάνω αν εσείς δεν στα... στα...

Ο τύπος αρχίζει να τραυλίζει όταν διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει κανένας στη θέση του οδηγού. Το τραύλισμα μετατρέπεται σε πανικό όταν το αυτοκίνητο αρχίζει να κινείται μόνο του! - Αμάν! Το αμάξι είναι στοιχειωμένο! Ανοίγει γρήγορα την πόρτα για να βγει έξω, αλλά το τσουχτερό κρύο του αλλάζει το μυαλό...

- Που πάω; Θα ψοφήσω έξω. Στοιχειωμένο ξε-στοιχειωμένο, εδώ θα κάτσω.

Το αυτοκίνητο συνέχισε την πορεία του στην Εθνική οδό, αλλά κάποια στιγμή, στρίβει σε ένα βενζινάδικο και σταματά. Μετά από 5 λεπτά, ανοίγει η πόρτα και μπαίνει κάποιος στη θέση του οδηγού. Ο τύπος έντρομος πετάγεται και φωνάζει:

- Μη κύριε, μη μπαίνετε στο αμάξι, είναι στοιχειωμένο!

- Τι στοιχειωμένο ρε μακάκα, από τα διόδια το σπρώχνω!